

2024.06.25. – Simsa Péter > Az egészség támogatás állami szolgáltatásáról

Bevezető

Ha valakinek fontos az emberek egészségének ügye, akkor – képességeitől, felkészültségétől függően – nem elégedhet meg annak kritikájával, hogy hosszú a várólista és sokat kell várni egy orvos/beteg találkozóra. Ennél kicsit?, sokkal mélyebben kell foglalkozni a kérdéssel. Különösen igaz ez az egészségügyben vezető, döntéshozó szerepben lévő vezetőkre. Az egészség/egészségügy területének működtetését nem lehet/szabad politikai/választási ciklusok tartamára kitalálni, kampány ígéretek szintjén kezelni. Ez az első tétel amit ebben a témában le kell szögezni, meg kell jegyezni.

Megközelítés

- Az ember életminőségének alapvető tényezője az egészség;
- Az egészség és az egészségügy két külön dolog. Az egészség az emberi test konzisztens, rendeltetés szerű biológiai, mentális működését jelenti. Az egészségügy pedig az ebben jelentkező hibák „kijavítását” szolgálja;
- Az egészségügyben minden drága, kivéve a páciens idejét...;
- A beteg kiszolgáltatott és korlátozott az ítélőképessége. A betegség és a beteg menedzselését nem lehet elválasztani egymástól.
- A holisztikus szemlélet nem a régmúlt idők távolkeleti bölcsességének varázslata, hanem az ember egészségével való törődés állandó és alapvető módszere.

Az orbáni egészségügy jellemzői:

- A rendszer vezetőinek inkompetenciája, kontraproduktív irányítás. Dilettáns, ostoba logisztika, öncélú, felesleges bürokrácia, és a leszakadó szakmaiság együttes hatásaként emberek százai haltak meg. Ennek alapvető oka és teljeskörű felelőse Orbán Viktor. Ez a rendszer 1000 sebből vérzik, nem lehet javítani, hanem alapjaiban szükséges átgondolni és újjá szervezni, a kor kihívásainak megfelelően.

Kiindulás

- A környezeti és társadalmi hatások emberre gyakorolt biológiai és mentális egészség-károsító hatásainak gyógyítása, eliminálása oly mennyiségű és minőségű egészségügyi kapacitást igényel amelyeknek sem szakmai sem gazdaságossági szempontból nem lehet jól megfelelni. Az ellátás-optimalizálás érdekében az egészség-nevelést és gondozást önálló szakterületként kell kezelni, leválasztva az egészségügytől.
- Ezért az egészség-fenntartás és gyógyítás optimális megoldását három szektorú rendszer szolgálhatja a legjobban. Az egymással együttműködő, de külön szervezeti struktúrában szervezett "Egészség-nevelő és életmód támogató", "Gyógyító-ellátó és rehabilitációs", valamint a "Központi Állami Egészség finanszírozás" rendszere.

Leírás

Mára a magyar eü. ellátó rendszer akadozó, megbízhatatlan szolgáltatássá vált, amelyet a teljes alkalmatlanság, felelőtlen, dilettáns vezetés és az ebből következő rossz logisztika jellemez. A helyzet odáig romlott, hogy ezt a felelőtlen mentalitást - tisztelet a kivételnek - folyamatosan átveszik a szolgáltatás eü. dolgozói is. A probléma gyökere évtizedekre visszanyúló szemléleti kérdés: a mennyiségi teljesítmény számonkérése az egészségügyben. Ebben a sajátos, életminőséget befolyásoló tevékenységben nem lehet gazdasági szempontok szerinti teljesítményt mérni, elvárni. Teljesen más, valós tételek, tényezők alapján kell a munkavégzés eredményességét, értelmét megfogalmazni számon kérni és értékelni. Beleértve a személyzet díjazását, illetve a rendszer-finanszírozást is. Az elmúlt 10 – 15 évben a helyzet ugrásszerűen romlott. Kiszaladt a személyi feltételek teljes vertikuma a társadalmilag szükséges és elvárható ellátás biztonsága alól. Ez

teljes egészében az elmúlt évtizedek hibás, felelőtlen, szakszerűtlen politikai döntés sorozatának következménye, az elégtelen pénzügyi feltételekkel együtt. Nyilvánvaló, hogy a magyar képzett egészségügyi szakszemélyzet összlétszáma nem elegendő két (magán és állami) ellátórendszer kiszolgálására - ez a probléma mindkét szektort érinti és a minőségi ellátást akadályozza. Sikert elérni, hogy sokan az egészségügyi ellátást a temető előszobájának tekintsék...

A másik szintén szemléleti kérdés (talán, ez az I.) szervezeti, irányítási, finanszírozási külön kell választani az egészséget, az egészségügyet és a finanszírozást!

Magyarországon az átlagos jövedelmi viszonyok között élő emberek szükséges egészségügyi ellátásának támogatása, kezelése, gyógyítása nem történik meg. Az átlag feletti jövedelmi körülmények között élőkre – akik hozzáférhetnek magán ellátásokhoz – amennyiben komplex ellátást, összetett gyógyítást igényelnek, ez szintén igaz. Nincs átfogó, komplex kezelési, vizsgálati ellátást biztosító rendszer (Holisztikus megközelítés). Ez az állapot fokozatosan alakult ki és jelenleg meghaladta a helyrehozhatóság lehetőségét. Az egészség megőrzés és ellátás rendszerének teljes újragondolása és felépítése szükséges a születéstől a hospice ellátásig bezárólag.

Az egyén életvezetése során, egészségének tudatos támogatása, az erre nevelés, tanítás nem csak az ő kézenfekvő érdeke, hanem az ellátó -gyógyító rendszer hozzáférése és korszerű szakmai biztosításának, a szükséges mértékűen történő kiépítésének feltétele is. Így csökkenthető a gyógyító ellátást igénylők száma. Ha nem sikerül javítani az életvitel során az egészség jobb, tartósabb megőrzését, akkor az igényelt ellátások mennyisége sem szakszemélyzet sem eszköz és finanszírozási szempontból nem lesz biztosítható. Költségek oldaláról nézve az ellátórendszer igényei folyamatosan és dinamikusan nőnek. A párhuzamos egészség gondozás kiépítése egyszeri ráfordítás amely – az infláción túl – nem igényel folyamatos kiadás növekedést. Egyben a kapacitás keretek között tartásával – a színvonal csökkenése nélkül – jobban tervezhetővé teszi a gyógyító ellátások költségvetését.

A magán egészségügy térnyerésével a közérdeket szolgáló egészségügyi ellátás színvonala csökkent. A magán egészségügyi ellátások szakmai tagoltsága nehezíti, esetenként lehetetlenné teszi a komplex ellátások megvalósítását. Eközben a költségek miatt szűkíti az igénybe vevők körét. A magán ellátást igénybevevők számaránya viszont nem csökkenti az állami ellátást igénylőket. Ugyanakkor nincs elég számú szakképzett személyzet a magán és állami egészségügyi rendszer kiszolgálására. Ez egyben a szakszemélyzet mentális és fizikai túlterhelését is okozza, ami mindkét oldalon a felelős kiszolgálás lehetőségét csökkenti. Ezek a következmények már az ellátás minden területén érzékelhetők.

Konklúzió

Ebből következik, hogy az egészségügy a jövőben még kevésbé tud megfelelni a népesség szükségleteinek, ha az állam nem fektet nagyságrenddel több eszközt, figyelmet az egészséges életmód és a megelőzés fontosságára, az életvitelbe történő hatékony beépülésére !